

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 23 grudnia 2016 r.

Poz. 7036

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.142.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 20 grudnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Knurów nr XXVI/338/16 z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów obejmującego obszar położony w rejonie ulicy Przemysłowej, w części dotyczącej zapisów § 18 ust. 4 pkt 4

UZASADNIENIE:

Rada Miasta Knurów w dniu 16 listopada 2016 r. podjęła uchwałę nr XXVI/338/16 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów obejmującego obszar położony w rejonie ulicy Przemysłowej.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: ustawą o planowaniu), w dniu 23 lipca 2016 r. Gmina przekazała przedmiotową uchwałę wraz z załącznikami do organu nadzoru w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawa.

W dniu 19 grudnia 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o planowaniu.

Zgodnie z ustaleniami § 18 ust. 4 pkt 4 przedmiotowej uchwały, dla obiektów o wartościach kulturowych na terenie Z18.1P,PGO uchwałodawca dopuścił wymianę kubatury lub rozbiórkę pod warunkiem „*uprzedniego sporządzenia dokumentacji fotograficznej i budowlanej likwidowanego obiektu*”. Taki warunek wykracza poza przyznaną radzie gminy kompetencję do określania w planie miejscowym zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określania nakazów i zakazów, obowiązujących dla obiektów objętych ochroną w planie. W świetle art. 7 pkt ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.), jedną z form ochrony zabytków są ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Kompetencja ta ściśle koresponduje z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu, w myśl którego w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Uszczegółowieniem powyższego jest przepis § 4 pkt 4 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), który stanowi, że „*ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej*”

powinny zawierać określenie obiektów i terenów chronionych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów”. Wskazane upoważnienia zakresają kompetencję do określania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego szczególnych zasad, na jakich poszczególne zabytki, zależnie od indywidualnych uwarunkowań, mogą być chronione. Kompetencja ta nie oznacza jednak pełnej dowolności i musi być rozumiana przez pryzmat obowiązującego prawa. Obowiązki podmiotów zamierzających dokonać określone czynności w stosunku do zabytków zostały już kompleksowo uregulowane przez ustawodawcę, przede wszystkim w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.) oraz w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity z 2016 r. poz. 290 ze zm.). Ponadto art. 33 ust. 4 prawa budowlanego określa jakie dokumenty należy dołączyć do wniosku o pozwolenie na rozbiórkę, a zgodnie z art. 39 tej ustawy w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Natomiast w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o planowaniu ustawodawca w sposób enumeratywny wymienia materię mogącą podlegać regulacji w planie miejscowym. W ocenie organu nadzoru, żaden przepis prawa nie daje gminie kompetencji do nałożenia w planie miejscowym na inwestora nakazu dokonania określonych czynności - wykonania dodatkowych dokumentacji, przed dokonaniem rozbiórki bądź wymiany kubatury. Rada gminy jako ustawodawca delegowany, nie posiada uprawnień umocowanych ustawowo, aby regulować materię już uregulowaną przepisami ustaw, a tym samym nakładać dodatkowe obowiązki na organy administracji publicznej oraz obywateli.

Podsumowując, Rada Miasta Knurów nie miała podstaw prawnych do wprowadzania, wobec uczestników procesu budowlanego, nakazu wykonania dokumentacji budowlanej i fotograficznej poprzedzającej rozbiórkę/wymianę kubatury, w zakresie procedury administracyjnej związanej z działaniami podejmowanymi przy zabytku.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała